

Projekt

z dnia 9 lipca 2024 r.
Zatwierdzony przez .....

Uchwała
Rady Miasta Zakopane
z dnia ..... 2024 r.
Nr .....

**w sprawie: rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Zakopanem**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) **Rada Miasta Zakopane uchwala, co następuje:**

§ 1.

Postanawia uznać za bezzasadną skargę pana Józefa Krzyściaka skierowaną przeciwko Dyrektorowi Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zakopanem.

§ 2.

Zobowiązuje Przewodniczącego Rady Miasta Zakopane do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

STAN FAKTYCZNY:

W dniu 07.03.2024 r. do Urzędu Miasta Zakopane wpłynęło pismo Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 06.03.2024 r., którym przekazano do Burmistrza Miasta Zakopane skargę pana Józefa Krzyściaka na działanie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zakopanem. Jednocześnie w dniu 21.03.2024 r. wpłynęła do tut. Urzędu wiadomość e-mail z załączonym pismem pana Józefa Krzyściaka z dnia 20.03.2024 r., natomiast tożsame pismo z dnia 20.03.2024 r. wpłynęło na dziennik podawczy Urzędu Miasta Zakopane w dniu 22.03.2024 r. Skarżący - pan Józef Krzyściak wnioskiem z dnia 09.11.2023r. zwrócił się do MOPS w Zakopanem o przyznanie pomocy sąsiedzkiej. Zgodnie z procedurą ustawy o pomocy społecznej, decyzję administracyjną o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia, wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego, którego celem jest ustalenie sytuacji osobistej, rodzinnej, dochodowej i majątkowej wnioskodawcy. Na podstawie ustaleń wywiadu, dnia 13.02.2024r. została wydana decyzja nr ZŚ-00010-5025a/1/24, którą odmówiono przyznania pomocy w formie usług opiekuńczych sąsiedzkich. Dnia 19.02.2024r. wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji. W uzasadnieniu skoncentrował się na krytyce sposobu w jaki przeprowadzony został wywiad rodzinny oraz zakwestionował ustalenia pracownika socjalnego. W szczególności skarżący podkreślał, że regularnie korzysta z pomocy sąsiadki, o czym pracownik socjalny, zdaniem skarżącego, powinien wiedzieć. Odwołanie wraz z dokumentacją zostało dnia 22.02.2024r. przekazane do SKO w Nowym Sączu. W dniu 29.02.2024r. skarżący doręczył do MOPS pismo zatytułowane „Sprostowanie do pisma ZŚ-00244-5025a/1/24”. Wymienione „Sprostowanie” również zostało przekazane dnia 11.03.2024r. do SKO. Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zakopanem odnosząc się do stwierdzenia skarżącego, że spełnia warunki do przyznania wnioskowanej pomocy i nadal wnioskuje o pomoc sąsiedzką, wskazał okoliczności, które w międzyczasie wypłynęły, a które świadczą o tym, że pan Józef Krzyściak nie jest osobą, która zgodnie z ustawą „z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymaga pomocy innych osób, a jest jej pozbawiona”. W konsekwencji podjętych działań Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zakopanem, pan Józef Krzyściak złożył skargi z dnia 05.03.2024 r. oraz 20.03.2024 r. na działanie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zakopanem.

Z informacji uzyskanych od Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zakopanem, wynika, że w przeciągu ostatnich 3 lat sprawy pana Józefa Krzyściaka prowadziło trzech różnych pracowników socjalnych i żaden z nich nie zaznaczył w trakcie żadnego z wywiadów, że w zaspakajaniu swoich potrzeb, pan Józef Krzyściak korzysta z czyjejkolwiek pomocy.

W treści wywiadów niezmiennie pojawia się informacja, że prowadzi jednoosobowo samodzielnie gospodarstwo domowe. Jest także zapis, że jest osobą, która pomimo swego wieku i stanu zdrowia prowadzi dość aktywny tryb życia (bardzo lubi spacerować po górach). Potwierdzeniem tego stanu są nie tylko notatki służbowe sporządzone przez pracowników MOPS-u ale również wpisy i zdjęcia zamieszczone na prywatnym profilu pana Krzyściaka na Facebooku, na którym skarżący zamieścił zdjęcia z wycieczek górkimi szlakami oraz z pielgrzymki z Kościoła Św. Krzyża na Giewont.

Biorąc pod uwagę cały zgromadzony materiał należy stwierdzić, że pan Józef Krzyściak nie jest osobą, która zgodnie z ustawą „z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymaga pomocy innych osób, a jest jej pozbawiona”.

Odnosząc się do zarzutów posługiwania się kłamstwem i oczerniania należy podkreślić, że zarówno w treści uzasadnienia decyzji jak i we wszystkich swoich pismach kierowanych do SKO opierano się na ustalonych faktach lub informacjach, które sam zainteresowany publikował w mediach społecznościowych. Ustalenia te nie miały na celu oczerniania kogokolwiek, tylko na wskazaniu, czy wnioskodawca faktycznie spełnia warunki ustawy do przyznania wnioskowanej pomocy.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2024 roku zapoznała się z dokumentacją związaną ze skargą i uznała skargę za bezzasadną.

STAN PRAWNY:

Zgodnie z art. 50 ustawy o pomocy społecznej (Dz.U z 2023 poz. 901)

Art. 50. [Usługi opiekuńcze; specjalistyczne usługi opiekuńcze]

1. Osobie samotnej, która z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymaga pomocy innych osób, a jest jej pozbawiona, przysługuje pomoc w formie usług opiekuńczych lub specjalistycznych usług opiekuńczych.

1a. Usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania mogą być przyznane w formie usług sąsiedzkich.

3a. Usługi *sąsiedzkie* obejmują pomoc w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych, podstawową opiekę higieniczno-pielęgnacyjną, przez którą należy rozumieć formy wsparcia niewymagające specjalistycznej wiedzy i kompetencji, oraz, w miarę potrzeb i możliwości, zapewnienie kontaktów z otoczeniem.

Wydanie decyzji odmownej zostało poprzedzone czynnościami wymaganymi ustawą, w tym wywiadem środowiskowym. Czynności te mają na celu ustalenie faktycznego zakresu pomocy wnioskodawcy i zasadności przyznania mu pomocy. W niniejszym stanie faktycznym skarżący nie jest osobą spełniająca warunki wskazane w art. 50 ustawy o pomocy społecznej.

Jak wskazuje się w orzecznictwie sądów administracyjnych:

„Przyznanie pomocy usług opiekuńczych pozostawione jest uznaniu organu administracji. Kontrola legalności decyzji wydawanych w ramach uznania administracyjnego jest więc ograniczona i sprowadza się do oceny, czy organ administracji uwzględnił całokształt okoliczności faktycznych, mających znaczenie w sprawie oraz czy w ramach swego uznania nie naruszył on zasady swobodnej oceny dowodów. Kontrola sądu administracyjnego dotyczy więc prawidłowości postępowania organu administracji poprzedzającego wydanie decyzji. W szczególności polega ona na sprawdzeniu, czy wydanie decyzji poprzedzone zostało prawidłowo przeprowadzonym postępowaniem dowodowym oraz wyjaśnieniem stanu faktycznego sprawy, do czego zobowiązane są organy obu instancji na podstawie art. 7, art. 77 § 1, art. 80 k.p.a. Decyzje odmowne dla wnioskodawcy powinny być uzasadniane w sposób jasny i przekonujący, a także winny zawierać precyzyjne wyjaśnienie przesłanek, którymi kierował się organ przy załatwieniu sprawy.” (WSA w Krakowie z dnia 8.12.2023 III SA/Kr 746/23) Oznacza to, że właściwy w sprawie organ administracji po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w oparciu o przewidziane prawem zasady udzielenia pomocy społecznej, ma swobodę w podjęciu decyzji co do przyznania takiej pomocy i jej wysokości. W sytuacji uznaniowego przyznawania świadczeń, organ podejmując rozstrzygnięcie ma obowiązek ważyć indywidualną sytuację osoby wnioskującej o pomoc, jak i własne zasoby finansowe, przeznaczone na wsparcie wszystkich osób ubiegających się o taką pomoc i spełniających ustawowe kryteria warunkujące przyznanie takiej pomocy.

Po zapoznaniu się ze stanem faktycznym i prawnym stwierdza się, że Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zakopanem przestrzegał przepisów prawa i wykonał czynności prawidłowo w sprawie skarżącego. W związku z powyższym skargę uznano za bezzasadną.

Pouczenie

Zgodnie z art.239 kpa- w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Biorąc pod uwagę powyższe, skargę należy uznać za bezzasadną.